

eller en Indkomstskat af Formue og Veilighed eller begge Dele, naar Alt kommer til Alt, dog et Spørgsmaal af anden Rang; det, der for mig er Spørgsmaalet af første Rang, er hvorvidt vi skulle have Indkomstskat til Afløsning af visse permanente Skatter eller ikke. Nu siger jeg, mine Herrer, at dette Spørgsmaal for mig endnu ikke er fuldkommen klart. Jeg forbeholder mig min Dom i en Sag af denne Bigtighed, skøndt jeg vel ser, at en saadan Tante indeholder særdeles gode Bestanddele i sig, som jeg tror tydelig vise de meget store Fordele, der ere forbundne med en Indkomstskat, hvad enten den er ren eller blandet. Jeg vil ikke ubetinget tiltræde den Sætning, der fra forskjellige Sider er fremkommet om, at det er den rejsfærdigste af alle Skatter; der kan siges Meget for og imod denne Sætning, men der er visse Fordele, som Indkomstskatten efter min Mening ubestridelig har, og jeg vil tillade mig at nævne nogle af disse. Jeg skal saaledes først nævne, at det er en Skat, der har den store Fordel, at den udfylder et ganske bestemt Hul i vort Beskatningsystem, som jeg bedst kan vise Dem ved blot eksempelvis at anføre, at det under vort nuværende Skattesystem er muligt, at en Mand kan have en meget betydelig Formue, Millioner, og altsaa en Indtægt af flere Tønder Guld om Aaret, og dog fuldkomment overensstemmende med vor Skattelovgivning ikke svare en Skilling deraf i Skat. Dette er naturligvis Noget, som yderst sjældent vil indtræffe i den yderlige Grad, jeg her har nævnt, thi det maatte være en frygtelig Gnier, som det kunde lykkes for; men det kan gøres, og kan det ske i en saadan Uderlighed, saa ville De let se, at mange Tilnærmelser dertil ere mulige, hvorved der altsaa fremkommer en stor Ubillighed. Den anden Fordel, som Indkomstskatten i mine Dine har, er den, at den lindrer de lavest Stillede, og jeg kan ikke andet end tillægge denne Omstændighed en meget stor Betydning. Hvor der er Tale om at pålægge en direkte Skat, der tror jeg, at det er en meget stor Feil, naar man lader den strække sig ned til den store Masse af de Intetbestidende, og jeg tror paa den anden Side, at det er Uret, om

man paa anden Maade tager deres Skat ud over det Beløb, som i og for sig kan anses for rimeligt og forstandigt. Derfor anser jeg det for at være en meget rigtig og god Ting, at vi søge at have i det Mindste een Skat, hvis Retfærdighed i og for sig er indlysende for de fleste Mænd her i Landet, og som tillige har den store Fordel, at den lader de uheldigst stillede Medlemmer af Borgersamfundet gaa fri. Den tredje Fordel, jeg vil tillade mig at nævne, er den, at Indkomstskatten er en meget økonomisk Skat, i den Forstand, at den i sig indeholder en stærk Opfordring for os Alle til at spare. Jeg har hørt indvende imod Indkomstskatten, at det var et farligt Raad at lægge i Regseringens og Rigsdagens Haand, thi man behøvede blot at trykke paa en Sjeder, lægge 1 eller $\frac{1}{2}$ pCt. paa, hvad det er gjort i et Diebstik, og derved skaffe sig en Indtægt; men dette er en stor Misforstaaelse. Det er meget lettere at lægge 2 p. paa Brændevinen end 1 pCt. paa en Indkomstskat. Forskjellen dertil er den, at lægge vi paa Indkomstskatten, saa soler hver Statterhaver i Landet det paa direkte Maade, thi han modtager sin Stattebillet og derpaa staar der: Du skal betale den og den Sum i Aar, men lægge vi paa Brændevinen, saa mærke de Allerfæreste det slet ikke, — de kunne faae Oplysning derom paa forskjellig Maade, — og derfor er det for Rigsdagen altid en mere betænkelig Sag at tage Indkomstskatten end paa anden Maade at sørge for en forøget Indtægt. I alt Fald tror jeg, at man maa sige, og det have de Herrer maasse selv følt, at det er en Tilflydelse til at være sparsommelig, naar man staar lige overfor en Indkomstskat. De ville altsaa se, at jeg ingenlunde er af dem, der indervurdere de Fordele, som ere forbundne med en Indkomstskat; men paa den anden Side kan det jo aldeles ikke negtes, at det ogsaa er en Skat, der har sine Skyggesider. Jeg skal nu ikke gaa dybere ind paa disse, men kun tillade mig ganske kort at anføre, hvad der jo vil være alle de Herrer bekendt, at det for det Første er en Skat, hvis hele Eigning og Opkrævning er forbunden med en temmelig betydelig Udgift — jeg sigter ikke her nærmest til de Ud-